

Sygn. akt V GC 325/15 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marianna Grzyb

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2015 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

(...) S.A. w O. (nr KRS (...))

przeciwko

R. C. (nr NIP (...))

o zapłatę 8.742,62 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego R. C. na rzecz powoda (...) S.A. w O. kwotę 8.742,62 zł (osiem tysięcy siedemset czterdzieści dwa złote sześćdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 6.034,43 zł od dnia 18.11.2014 roku do dnia zapłaty;

- od kwoty 2.708,19 zł od dnia 20.11.2014 roku do dnia zapłaty;

2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.517,00 zł.

SSR Marianna Grzyb

UZASADNIENIE

(...)S.A. w O. w pozwie przeciwko R. C., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...)R. C. wniosła o zapłatę kwoty 8.742,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 6.034,43 zł od dnia 18.11.2014 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 2.708,19 zł od dnia 20.11.2014 r. do dnia zapłaty.

Uzasadniając merytorycznie swoje stanowisko strona powodowa wskazała, że zawarła z pozwanym umowę współpracy nr (...) w dniu 18.01.2013 r. i pozwany zakupił u powódki meble, za które nie uregulował płatności, co wynika z faktury nr (...) z dnia 03.11.2014 r. oraz faktury nr (...) z dnia 05.11.2014 r. W związku z nieuregulowaniem ww. należności powódka wysłała przedsądowe ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 02.03.2015 r. na kwotę 8.742,62 zł. Pozwany nie dokonał jednak należnej wpłaty. (k.2-3v)

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy nakazem zapłaty z dnia 23.04.2015 r. uwzględnił w całości żądanie pozwu (k.27).

Pozwany R. C. wniósł sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwany przyznał, że strony zawarły umowę o współpracę i zakupił u powódki meble wg faktur nr (...) z dnia 03.11.2014 r. oraz nr (...) z dnia 05.11.2014 r. W ocenie pozwanego nie można się jednak zgodzić ze stwierdzeniem powódki, że nie uregulował płatności wynikających z faktur w całości. Argumentował, że spóźnienie z zapłatą było wynikiem przejściowych kłopotów finansowych przedsiębiorstwa pozwanego oraz trudnościami z dalszym zbytem przedmiotowych mebli. Pozwany podkreślił, że płatności są regulowane w częściach, w miarę możliwości finansowych, wobec tego nie można uznać roszczenia powódki do kwoty określonej w pozwie. (k. 35-36v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18.01.2013 r. w O. została zawarta umowa współpracy nr (...) pomiędzy(...) S.A. z siedzibą w O., jako Sprzedawcą, a R. C., prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...) R. C., jako Kupującym.

Zgodnie z § 1 „postanowienia ogólne” pkt 2 przedmiotem umowy była współpraca stron w zakresie sprzedaży towarów oferowanych przez Sprzedawcę na warunkach w niej określonych. Zgodnie zaś z § 2 „ceny i warunki płatności” pkt 6 za dostarczony towar Kupujący zobowiązał się zapłacić Sprzedawcy należność wskazaną na fakturze VAT wystawionej przez Sprzedawcę bez podpisu Kupującego, przelewem na konto bankowe Sprzedawcy w (...), w terminie określonym w załączniku nr 1. Opóźnienie w zapłacie należności powodowało powstanie obowiązku zapłaty odsetek w wysokości ustawowej (pkt 8).

(dowód: umowa współpracy nr (...), k.7-10, wyciąg z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, k. 17, informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców, k. 18-24)

(...) S.A. w O. w związku ze sprzedażą R. C. mebli (szaf ubraniowych, biurek, szafek i innych) obciążyły R. C. fakturą VAT nr (...) z dnia 03.11.2014 r. na kwotę 6.034,43 zł, w treści faktury wskazano warunki płatności: „przelewem w ciągu 14 dni, do dnia 17.11.2014 r.” oraz fakturą VAT nr (...) z dnia 05.11.2014 r. na kwotę 2.708,19 zł w treści faktury wskazano warunki płatności: „przelewem w ciągu 14 dni, do dnia 19.11.2014 r.”.

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 03.11.2014 r., k. 11-12, faktura VAT nr (...) z dnia 05.11.2014 r., k. 13)

Pismem z dnia 02.03.2015 r. zatytułowanym „przedsądowe ostateczne wezwanie do zapłaty” R. C. został wezwany do natychmiastowego uregulowania należnej przeterminowanej sumy, wynikającej z wyżej wymienionych faktur, na łączną kwotę 8.742,62 zł. Przedmiotowe wezwanie R. C. odebrał w dniu 26.03.2015 r.

(dowód: „przedsądowe ostateczne wezwanie do zapłaty”, k. 14-15, potwierdzenie odbioru, k. 16)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym jest, że strony łączyła umowa sprzedaży - umowa współpracy nr (...) zawarta w dniu 18.01.2013 r., przedmiotem której była współpraca stron w zakresie sprzedaży towarów oferowanych przez powódkę na warunkach w niej określonych.

Stosownie do treści art. 535 k.c., przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Zgodnie z zawartą umową, powodowa Spółka sprzedała pozwanemu meble (szafy ubraniowe, biurka, szafki i inne) i następnie wystawiła faktury obejmujące ceny za sprzedane towary. Nie jest kwestionowany fakt, że pozwany nie dopełnił podstawowego obowiązku, jaki na nim ciążył z tytułu zawarcia z powódką umowy sprzedaży – nie zapłacił ceny za zakupione u powódki towary, której powódka dochodzi pozwem. Wprawdzie pozwany podnosił, że nie zapłacił pełnej ceny, jednak nie przedstawił w tym zakresie żadnych dowodów, poprzestając na swoich gołosłownych twierdzeniach. Pomimo, że inicjatywa dowodowa R. C. nie była w żaden sposób ograniczona, nie zaoferował on

Sądowi żadnych dowodów, które – po pierwsze – zaprzeczyłyby twierdzeniom powódki, po drugie zaś potwierdzałyby twierdzenia samego pozwanego.

Podkreślić należy, że reguły dowodzenia, a więc rozkład ciężaru dowodu, określa przepis art. 6 k.c. wynika z niego przedmiot i osoba, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Artykuł ten jednoznacznie stanowi, że ciężar udowodnienia faktów spoczywa na stronie, która wywodzi z tych faktów skutki prawne (SN I CKU 45/96 OSNAP 1997/6-7/76).

Pozwany całkowicie ten obowiązek zignorował, wobec tego ponosił ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia. Dodatkowo mimo prawidłowego wezwania na rozprawę w dniu 27.10.2015 r. nie stawiał się przedstawiając jedynie zwolnienie lekarskie nie pochodzące od lekarza sądowego. Natomiast w ocenie Sądu powódka sprostowała obowiązkowi wynikającemu z rozkładu ciężaru dowodu, przedstawiając zarówno łączącą strony umowę, jak również faktury VAT i dowód doręczenia wezwania do zapłaty. Nie potwierdziła również twierdzeń pozwanego zawartych w sprzeciwie, że zapłacił on część roszczenia.

Wyraźnego podkreślenia wymaga, że polska procedura cywilna kieruje się m.in. zasadą kontrydiktoryjności. Zasada kontrydiktoryjności nazywana jest inaczej zasadą sporności. Jest to jedna z najbardziej istotnych zasad postępowania cywilnego. Zakłada ona, że między stronami procesu toczy się spór i na nich ciąży obowiązek udowodnienia swoich racji. W tak rozumianym procesie sąd odgrywa jedynie rolę arbitra, który wydaje wyrok i nie powinien prowadzić postępowania dowodowego oraz udzielać informacji stronom.

Podkreślić należy, że pozwany nie kwestionował również wysokości cen określonych w fakturach VAT oraz terminów ich płatności. W sprzeciwie od nakazu zapłaty wyraźnie wskazuje, że opóźnienie w spłacie zobowiązań związane jest z zaistnieniem okoliczności niezależnych od niego, powodujących trudności z płynnością finansową prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa.

W tej sytuacji Sąd Rejonowy, w oparciu o przepis art. 535 k.c., zasądził od pozwanego na rzecz powodowej Spółki kwotę 8.742,62 zł.

Faktura VAT nr (...) z dnia 03.11.2014 r. była płatna przelewem w ciągu 14 dni zatem termin jej płatności mijał z dniem 17.11.2014 r., zaś faktura VAT nr (...) z dnia 05.11.2014 r. była płatna przelewem w ciągu 14 dni tj. do dnia 19.11.2014 r. Sąd zasądził więc odsetki ustawowe od dni następujących po upływie terminów płatności faktur VAT załączonych do pozwu albowiem były to dni wymagalności tych roszczeń (odpowiednio od kwoty 6.034,43 zł od dnia 18.11.2014 r. do dnia zapłaty, oraz od kwoty 2.708,19 zł od dnia 20.11.2014 r.). Jak bowiem stanowi art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast zgodnie z § 2 tegoż przepisu jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (...).

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt 2 wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Na kwotę zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda składa się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 1.200,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz opłata od pozwu w kwocie 300,00 zł.

Z powyższych przyczyn orzeczono jak w wyroku.

SSR Marianna Grzyb